

En fallen drott i hednaland,
en son av det kalla norden.
Dräpt av spjutets kalla kraft,
en skugga i stridens storm.

Horn sjunger samman i vinden,
sorgeslånger och minnen kväds,
binds samman vid eldens värme,
vävs in i folkets hjärtan.

Dödens skepp nu seglar för vind
i lågor som famnar om relingens kant,
rök stiger från drakens gap
mot skymningens flammande hav.

Den fallnes skepp driver för vind
tärd till aska av elden,
hans sista färd över himlens rand
på Bifrost fram mot Odens hall.